

עפ"ג (תל אביב) 3239-10-15 - שמעון חביב נ' מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 3239-10-15 חביב נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 364606/2013 ימ"ר ת"א

בפני כב' הנשיאה דבורה ברלינר, אב"ד
כב' השופטת שרה דותן
כב' השופט איתן אורנשטיין, ס"נ
שמעון חביב
המערער:

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

פסק דין

המערער הורשע בבית משפט קמא על סמך הודייתו בשלושה אישומים שעניינם סמים מסוכנים מסוג קוקאין, שניים מהאישומים מייחסים למערער עבירה של סחר בסמים והאישום השלישי עבירה של החזקת סמים שלא לשימוש עצמי, סה"כ מדובר ב- 24 גרם של סם מסוג קוקאין שבהם סחר או החזיק המערער שלא לשימוש עצמי.

בית משפט קמא (כב' השופט ש' אבינור) הטיל על המערער 17 חודשי מאסר בפועל. מתוך תקופת המאסר נוכחה תקופת המעצר שישב המערער בתיק זה כ- 5 חודשים, כך שסה"כ נותר לו לרצות בשלב זה כ- 12 חודשי מאסר.

על הענישה הערעור בפנינו.

את כל כובד המשקל השליך הסנגור במקרה זה על תהליך השיקום שעבר המערער. הסנגור אינו חולק על כך שמדובר בעבירות חמורות, בסם קשה, שהכמות שמדובר בה היא כמות משמעותית וככלל הענישה איננה מחמירה עם המערער. אולם לטעמו הליך השיקום היוצא דופן שעבר המערער בהינתן גם נסיבותיו האישיות, כפי שהן עולות מתסקיר שירות המבחן, צריך היה להביא לכך שבית משפט יעדיף במקרה זה את שיקול השיקום ויורה על המשך הטיפול במערער בלא שיידרש ממנו לרצות תקופת מאסר נוספת

עמוד 1

מאחורי סורג וברית. לענין זה, לצד ההפניה לתסקירי שירות המבחן, הפנה אותנו ב"כ המערער לשפע של מסמכים נוספים שמתעדים טיפול שעבר המערער לאורך השנים.

שיקול השיקום הוצג גם בפני בית משפט קמא ובית משפט קמא סבר, מהטעמים שפורטו על-ידו, כי אין זה המקרה להעדיף אך ורק שיקול זה וקבע מה שקבע.

לאחר ששקלנו אף אנו את הנסיבות כולן נראה לנו, כי אין מקום להתערב בתיק זה במסקנה אליה הגיע בית משפט קמא. להלן נפרט בקצרה את הנימוקים שהביאו אותנו למסקנה זו:

א. נקודת המוצא בתיק זה עניינה סוג הסם והכמות שמדובר בה. כאמור מדובר בסם מסוג קוקאין מן הקשים שבסמים וב- 24 גרם. אין צורך לפרט כמה מנות ניתן להכין מ-24 גרם של קוקאין.

ב. בפועל אין צורך לנחש בנושא זה שהרי כבר הסם היה מחולק למנות. לכך מצטרפת העובדה שהסם היה מוסלק בדפנות הרכב. במילים אחרות, מדובר בסוחר סמים מנוסה בעל ידע שעוסק בסחר בסמים לפרנסתו ומתנהל כמקצוען בתחום זה לכל אורך הדרך.

ג. באשר לתהליך השיקום שעבר המערער נתנו דעתנו, כפי שעשה גם בית משפט קמא, לתהליך זה ודעתנו היא כי אכן יש מקום להתחשב בו, אולם לא עד כדי אינטרס הציבור במלחמה בנגע הסמים. כמות הסם שמדובר בה והנסיבות שבהן סחר המערער חמורות מכדי שניתן יהיה להשליך את גורלו של תיק זה אך ורק על שיקול השיקום. בית משפט קמא סבר כי המערער לא עבר תהליך גמילה של ממש או לפחות לא היה מכור באופן ממשי, שעל כן יכול היה להיגמל בקלות ובמהירות. אנו מוכנים להסכים שהמערער עבר תהליך גמילה ואנו נותנים את מלוא המשקל להשתתפותו לאורך כשנה בקהילה טיפולית, עדיין התמונה הכללית מצביעה על כך שמדובר בסחר שאותו ניהל המערער לצורך הפקת רווחים ולא דווקא על רקע התמכרותו לסמים.

ד. בנושא אחרון זה, קרי: המניע שהולך את המערער מלכתחילה לסחר בסמים, אין לנו אלא להפנות לאמור באחד המסמכים אליו הופנינו וכוונתנו למסמך שניתן על-ידי הקהילה הטיפולית אלפטאם שבה טופל המערער. בין היתר, נאמר במסמך זה כדלקמן: **"בגיל 28 הפסיק את השימוש לתקופה ארוכה של 7 שנים, עבר גמילה באופן עצמי. בגיל 36 החל בסחר בסמים עם חבורה שהציעה לו להצטרף אליהם, עקב כך הוא חזר להשתמש. על-פי הסבריו, המניע היה מהרבה סיבות לחץ מחברים, משבר בנישואיו ויותר מסיבות ובילויים..."**

הנה כי כן, לאחר תהליך גמילה עצמי שעבר כבר המערער שב להשתמש בסמים והחל בסחר בסמים כדי לממן יותר מסיבות ובילויים. איננו סבורים כי זה המקרה שבו ניתן להתחשב במערער עד כדי הימנעות כליל ממאסר כאשר הוא בוחר באופן מודע ומפוכח לעסוק בסחר בסמים כדי לממן את דרכו החדשה בחיים.

ה. נתנו דעתנו לנסיבות האישיות הנוספות, קרי: הגירושים, מכתבה של האישה, לפניות

הילדים ולכל הנסיבות הנוספות. עדיין אנו סבורים כי תקופת המאסר שהטיל בית משפט קמא משקללת נכונה את אינטרס הציבור לעומת האינטרס של המערער לרבות תהליך הגמילה שעבר.

ו. בשולי הדברים אנו רואים להעיר, כי המערער היה מודע לכל אורך הדרך כי תהליך הגמילה לא בהכרח יביא אותו לכלל פטור מוחלט מעונש מאסר. בית משפט קמא אמר זאת במילים מפורשות וחסד נעשה עם המערער שניתן לו למצות את ההליך הטיפולי לפני שהוא נדרש לרצות את עונש המאסר. הדעת נותנת כי הליך זה יקל עליו לרצות את תקופת המאסר מבלי שייגרר פעם נוספת לכלל שימוש בסמים. הליך השיקום שירת בראש ובראשונה את האינטרס של המערער לשוב ולתפקד כאזרח מהישוב כאשר יסיים את ריצוי עונשו.

הערעור נדחה.

**ניתן והודע היום כ"ט חשוון
תשע"ו, 11/11/2015
במעמד הנוכחים.**

איתן אורנשטיין, ס"נ

שרה דותן, שופטת

דבורה ברלינר,
נשיאה
אב"ד